

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 2 czerwca 1951 r.

w sprawie obniżenia kosztów własnych w zakresie rzeczowego wykonania kapitalnych remontów.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 oraz § 2 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej wykonujące kapitalne remonty obowiązane są wykonać pełny rzeczowy zakres planu kapitalnych remontów kosztem obniżonym o procent wskazany w §§ 3 i 5 w stosunku do kosztu planowanego.

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej z wyjątkiem jednostek budżetowych powinny odprowadzać oszczędności wygospodarowane na kosztach realizacji kapitalnych remontów na odrębny rachunek bankowy „Wygospodarowane oszczędności z wykonania kapitalnych remontów“ (551). Przeznaczenie tych środków ustali odrębne zarządzenie.

3. Wygospodarowanie oszczędności jednostek budżetowych znajduje wyraz przez odpowiednio zmniejszone wykorzystanie przez nie kredytów budżetowych przeznaczonych na kapitalne remonty przy pełnym wykonaniu planu rzeczowego kapitalnych remontów.

§ 2. 1. Ustala się następujące zadania obniżenia kosztów realizacji kapitalnych remontów:

1) zadanie oszczędności zasadniczej, które powinno być osiągnięte na wykonawstwie robót (na robociznie — wskutek podwyższenia wydajności pracy, na materiałach — zmniejszenie zużycia i strat materiałowych oraz zmniejszenie kosztów administracyjnych i ogólnych);

2) zadanie oszczędności dodatkowej spowodowane obniżką cen materiałów, przeprowadzoną na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie obniżki cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 6).

§ 3. Wysokość zadań oszczędnościowych przy wykonywaniu kapitalnych remontów budowlano-montażowych przez państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe ustala się:

1) zadanie oszczędnościowe zasadnicze — 9,1% wartości robót, obliczone według bazy cen i norm pierwszego kwartału 1950 r.;

2) zadanie oszczędnościowe dodatkowe — 2% wartości faktury za wykonane roboty w oparciu o ceny 1950 r. (przed obniżką cen materiałów).

§ 4. W zakresie kapitalnych remontów, wykonywanych i rozliczanych przez przedsiębiorstwa państwowe budowlano-montażowe na podstawie kosztorysu, obowiązują następujące zasady:

1) Wszystkie umowy o wykonanie kapitalnych remontów powinny zawierać postanowienia co do zobowiązania zleceniobiorcy do wygospodarowania zadania oszczędnościowego w wysokości określonego procentu ogólnego kosztu robót, uwidocznionego w kosztorysie, stanowiącym załącznik do umowy. Umowy, które dotychczas nie zawierają takiego postanowienia, powinny być uzupełnione w tym zakresie najpóźniej do dnia 15 lipca 1951 r.

2) Procent, o którym mowa w § 3, powinien być indywidualnie ustalony dla każdej umowy na podstawie bazy cen i norm, na której oparty będzie kosztorys umowy. W przypadku, gdy kosztorys jest oparty

o bazę cen i norm późniejszych okresów niż z marca 1950 r. zadanie oszczędnościowe podlega podziałowi między zleceniobiorcą a zleceniodawcą. Podział ten między nimi ustala się w takim stosunku, jaki wynika ze stosunku bazy cen i norm, na której oparty został kosztorys umowny, do bazy cen i norm pierwszego kwartału 1950 r.

- 3) Oszczędność zasadnicza i obciążająca przedsiębiorstwo wykonawcze potrącana będzie z każdego rachunku przejściowego oraz rachunku ostatecznego w wysokości ustalonej indywidualnie dla każdej umowy o roboty wykonawstwa kapitalnych remontów zgodnie z postanowieniami § 3 pkt 1, przy czym:

a) jeżeli kosztorys jest oparty na cenach późniejszych niż z marca 1950 r., podział oszczędności zasadniczej między zleceniobiorcą a zleceniodawcą zostanie dokonany według zasady, że procent wyrażający różnicę pomiędzy poziomem cen kosztorysu a cenami I kwartału 1950 r. obciąża zleceniodawcę, reszta zaś oszczędności do wysokości pełnego zasadniczego zadania oszczędnościowego obciąża przedsiębiorstwo wykonawcze;

b) obliczenie oszczędności zasadniczej obciążającej przedsiębiorstwo wykonawcze powinno być dokonywane według następującego wzoru:

$$X = \frac{9,1 - 100 \cdot (1 - K)}{K}$$

przy czym: X = wysokość procentu obciążającego przedsiębiorstwo,

K = współczynnik poziomu cen w granicach od 0,909 do 1.

Uwaga: O ile „K” jest równe lub mniejsze od 0,909 — oszczędność zasadnicza obciąża jedynie zleceniodawcę;

c) współczynnik „K”, o którym mowa wyżej, należy przyjąć taki sam, jaki jest ustalony dla robót budowlano-montażowych inwestycyjnych w danym resorcie.

- 4) W przypadku, gdy kosztorys sporządzony jest według cen 1951 roku, całość dodatkowego zadania oszczędnościowego w wysokości ustalonej dla przedsiębiorstwa wykonawczego stosownie do § 3 pkt 2 obciąża zleceniodawcę, co powinno być stwierdzone w umowie.

- 5) Zadania oszczędnościowe, określone w § 3, przy robotach rozliczanych na podstawie kalkulacji kosztów własnych wykonawcy (zasadnicze i dodatkowe) powinny być w całości wygospodarowane przez zleceniodawcę.

§ 5. Wysokość zadań oszczędnościowych:

- 1) przy wykonywaniu kapitalnych remontów budowlano-montażowych przez pozostałe przedsiębiorstwa, nie wymienione w § 3, osoby fizyczne i prawne oraz przy wykonywaniu systemem gospodarczym przy użyciu własnych brygad remontowych oraz
- 2) przy wykonywaniu innych kapitalnych remontów (z wyłączeniem budowlano-montażowych) ustala się:
 - a) zadanie oszczędnościowe zasadnicze — 80% wartości robót obliczonej według kosztorysu na bazie cen i norm 1950 roku,
 - b) zadanie oszczędnościowe dodatkowe — 20% wartości faktury za wykonane roboty opartej o ceny i normy 1950 r. przed obniżką cen materiałów.

§ 6. 1. Do zadań oszczędnościowych, określonych w § 5, przy robotach rozliczanych na podstawie kosztorysów mają zastosowanie postanowienia § 4 pkt 1, 2, 3 lit. a) oraz 4.

2. Do zadań oszczędnościowych, określonych w § 5, przy robotach rozliczanych na podstawie kalkulacji kosztów własnych wykonawcy mają zastosowanie postanowienia § 4 pkt 5.

3. Zadania oszczędnościowe, określone w § 5, przy robotach rozliczanych na podstawie zatwierdzonych cenników uwzględniających w całości zadanie oszczędnościowe powinny być wygospodarowane w całości przez zleceniodawcę.

4. Zadania oszczędnościowe określone w § 5 przy robotach wykonywanych systemem gospodarczym przy użyciu własnych brygad remontowych powinny być wygospodarowane przez jednostkę wykonującą kapitalne remonty.

§ 7. 1. W przypadku niezgodnienia podziału zadania zasadniczego podział ten zostanie ustalony w drodze porozumienia między nadrzędnymi władzami zleceniodawcy i zleceniobiorcy. Do czasu rozstrzygnięcia należy stosować podział według procentu proponowanego przez zleceniobiorcę.

§ 8. 1. Oszczędności uzyskane na wykonawstwie kapitalnych remontów powinny być rozliczane w marę wykonania robót. Część zadania oszczędnościowego przypadająca do wykonania zleceniobiorcy powinna być potrącana w umownym procencie z przejściowych i ostatecznych rachunków.

2. W zakresie potrącania przypadającej na zleceniobiorcę oszczędności z faktur przejściowych i ostatecznych oraz zastrzeżeń zleceniobiorców lub zleceniodawców co do prawidłowości tych potrąceń mają odpowiednie zastosowanie postanowienia § 26 ust. 4 i 7, § 27 ust. 8 i 9 instrukcji w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji objętych planem inwestycyjnym na rok 1951, stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1951 r. w przedmiocie instrukcji w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji objętych planem inwestycyjnym 1951 r.

3. Zleceniodawcy obowiązani są przy zleceniu pokrycia faktur sprawdzić, czy zleceniobiorca prawidłowo potrącił przypadający na niego procent oszczędności.

§ 9. 1. Jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia umowa o wykonanie kapitalnego remontu, na podstawie której całość lub część zadania oszczędnościowego obciąża zleceniobiorcę, nie została jeszcze całkowicie wykonana, potrącenie zadania oszczędnościowego powinno nastąpić począwszy od pierwszego rachunku wystawionego po dniu ogłoszenia niniejszego zarządzenia. Z rachunku tego potrącić należy całość kwoty wynikającej z zadania oszczędnościowego, obciążającego zleceniobiorcę, a przypadającego na zakres robót wykonywanych po dniu 1 maja 1951 r.

2. Jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia umowa o wykonanie kapitalnego remontu, na podstawie której całość lub część zadania oszczędnościowego obciąża zleceniobiorcę, została już całkowicie wykonana i rozliczona, kwota zadania oszczędnościowego (zasadniczego—dodatkowego), obciążającego zleceniobiorcę, dotyczącego robót wykonanych po dniu 1 maja 1951 r., powinna być rozliczona i odprowadzona przez zleceniobiorcę do banku finansującego kapitalne remonty zleceniodawcy w terminie dni 30 od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia. Bank finansujący kapitalne remonty zleceniodawcy zaliczy odprowadzoną kwotę na zmniejszenie dokonanych wypłat na kapitalne remonty.

§ 10. 1. Odprowadzanie przez jednostki wykonujące swój plan kapitalnych remontów przeciętnych

oszczędności, wygoszpodarowanych na kosztach realizacji kapitalnych remontów, powinno odbywać się według następujących zasad:

Do dnia 10 każdego miesiąca wymienione jednostki obowiązane są:

1) ustalić wartość netto pokrytych w ubiegłym miesiącu faktur i rozliczeń, dotyczących kapitalnych remontów wykonanych po dniu 1 maja 1951 r. Jako wartość netto rozumie się kwotę faktury po potrąceniu zgodnie z umową oszczędności obciążającej zleceńobiorcę;

2) przedstawić bankowi finansującemu ich kapitalne remonty zestawienie faktur i rozliczeń określonych w pkt 1 i zlecić mu przelanie z ich rachunku kapitalnych remontów na rachunek bankowy „Wygospodarowane oszczędności z wykonania kapitalnych remontów“ (551) 11,50% wartości netto faktur i rozliczeń określonych w pkt 1. Banki są obowiązane sprawdzić kompletność zestawień.

2. Jednocześnie przedsiębiorstwa (zleceniodawcy) dokonują księgowania na kontach funduszy na kapitalne remonty (jednolity plan kont (J.P.K.) dla państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych, wykonawstwa inwestycyjnego — konto 1882 lub 1883; J.P.K. dla jednostek administracyjnych utrzymywanych z narzutów, dla przedsiębiorstw podległych terenowym organom jednolitej władzy państwowej oraz dla przedsiębiorstw przemysłu miejscowego podległych Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości — konto 1882 oraz J.P.K. dla państwowych gospodarstw rolnych — podgrupa 174), Ct. „Fundusz specjalnego przeznaczenia“ (J.P.K. dla państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych, wykonawstwa inwestycyjnego, jednostek administracyjnych utrzymywanych z narzutów, dla przedsiębiorstw podległych terenowym organom jednolitej władzy państwowej oraz dla przedsiębiorstw przemysłu miejscowego podległych Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości — podgrupa 186 oraz J.P.K. dla państwowych gospodarstw rolnych — podgrupa 172).

3. W przypadkach gdy jednostka w terminie nie przedłoży bankowi zestawienia (ust. 1 pkt 1) i nie udzieli zlecenia przelewu, bank finansujący kapitalne remonty przelewa z rachunku kapitalnych remontów jednostki na rachunek „Wygospodarowane oszczędności z wykonania kapitalnych remontów“ (551) kwotę w wysokości 11,50% sumy wszystkich wypłat na kapitalne

remonty, dokonanych w ubiegłym miesiącu. Odprowadzona kwota podlega rozliczeniu po przedstawieniu przez jednostkę zestawienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Odprowadzenie oszczędności za miesiąc maj 1951 r. powinno nastąpić jednorazowo do dnia 30 czerwca 1951 r. W przypadku przejściowego braku środków na rachunku kapitalnych remontów bank odprowadza oszczędności z pierwszych wpływów na ten rachunek.

§ 11. W odniesieniu do jednostek budżetowych jednostki dokonujące otwarcia kredytów budżetowych powinny czuwać nad tym, aby otwarcie kredytów budżetowych na kapitalne remonty nie przekraczało 93% sum przewidzianych na ten cel w budżecie na rok 1951.

§ 12. Obniżenie kosztów w rozumieniu mniejszego zarządzenia nie może w żadnym przypadku powodować zmniejszenia rzeczowego wykonania planów kapitalnych remontów roku 1951, jakości robót i zakresu zaplanowanych remontów.

§ 13. Jednostki gospodarki uspołecznionej wymienione w § 1 ust. 2, które wygoszpodarują przy kapitalnych remontach prowadzonych przy użyciu własnych brygad remontowych oszczędności powyżej zadania określonego w § 5, uprawnione są do użytkowania wygoszpodarowanych oszczędności na powiększenie zakresu rzeczowego planowanych kapitalnych remontów za zgodą nadrzędnej jednostki.

§ 14. W związku z postanowieniami niniejszego zarządzenia skreśla się rubryki 9 i 26 „planowana oszczędność“ w planach kapitalnych remontów, sporządzonych na wzorach 3-u i 3-w, stanowiących załączniki do instrukcji Nr 30 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o ogólnych zasadach planowania, wykonywania i finansowania remontów obiektów majątku trwałego jednostek gospodarki narodowej, zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 179 z dnia 21 lipca 1950 r. w sprawie ogólnych zasad planowania, wykonywania i finansowania remontów (znak TE90-7-38).

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1951 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr

Minister Finansów: K. Dąbrowski